

המפעל העולמי לילדי ישראל

ושונתם לבניך

בית אברהם משה
ע"ש הר"ר אברהם משה בר שלמה זצ"ל

הבו שלך השליחות שלנו!

צ'און

ארונו ושונתם לבניך
מפעל שיעורים פרטיים לילדי ישראל
הניתנים ע"י אברכי כולל
במסגרת חובות חורן מתורמים
המעודדים לשקידה בתורה הקדושה
להצטרפות ובירורים: 02-3733111

אדר תשפ"ו | עלון מס': 273

פרשת תצוה פורים

ודברת במ
סיפורי אהבת תורה ויראת שמים

ובמשלוח מנות איש לרעהו

הגמרא מספרת, שאב"י בר אבין ורבי חנינא בר אבין היו מחליפים סעודתם, ופרש הר"ן: "לא היה לאחד מהם כדי שיוכל לשלח לחברו ולהשאיר לעצמו, לפיכך היו שולחים כל אחד סעודתם זה לזה כדי לאכול סעודת פורים ולקיים מצות משלוח מנות".

וכן נפסק להלכה: "אם אין לו, מחליף עם חברו, זה שולח לזה סעודתו וזה שולח לזה סעודתו".

וצריך להבין, אם לי יש סעודה, ולחברי יש סעודה, ושנינו 'מסדרים', מדוע אם כן, אני צריך להאכיל אותו והוא צריך להאכיל אותי? שכל אחד יאכל את האכל של עצמו!

והתשובה היא: המטרה במצוה הזו היא לא לדאג שכלם יוכלו לאכול - זה כבר מצוה אחרת, מצות "מתנות לאביונים". הרעיון של משלוח מנות, הוא להגביר את הרעות והאהבה בין אדם לחברו, וזה יגיע דוקא על ידי שכל

אחד יאכיל את השני. שימו לב לפלא שנוצר כאן: כל אחד טורח פעם אחת, להכין סעודה אחת, אך במקום שהטורח של כל אחד תהיה בשבילו עצמו, כל אחד טורח בשביל השני, וכן רגע נוצקה לאותה טרחה אהבה ורעות, אהבת ישראל, אהבת איש לרעהו. כמה חן יש בזה.

"כדבריה, אדוני המלך, קבע להם מועד בעוד שבוע מהיום, בעשר בבקר, כאן בארמון, ובבקש אני, שיכינו סעודת מלכים, ובה מנות משפחות, כשרות כמובן..."

במועד שנקבע, התייצבו כל הכמרים המסיתים, להוטים לדעת מה תהיה ההוכחה הנצחית.

רבי שמשון בקש שכלם יבואו עמו לטרקלין האכל. כפי שבקש רבי שמשון, שלחן ארוך ערוך היה לסעודה. פנה רבי שמשון לשלישו של המלך, ובקש שיביא מהרחוב שלושים נכרים מהעוברים ושבים. השליש מהר לרחוב העיר וחיש חזר עם שלושים איש, סקרנים ונרגשים מן המעמד הנדיר לו זוכים הם בארמונו של המלך ובהשתתפותו.

בקש רבי שמשון לסדר את האנשים מסביב השלחן, חמשה עשר מכל צד. והכמרים רואים ותמהים.

ואז, סמוך רבי שמשון בידו, ומהחדר הסמוך הופיעו לפתע המלצרים, בידיהם פלים מונחים שיצרו במיוחד לבקשת רבי שמשון: מזלגות ארפים מאד, מטר ארפים, בראשם - מקום הלפיתה, ובסופם - קלשון השניים. המלצרים הניחו מזלג ליד כל סועד.

"כעת", הודיע רבי שמשון, "כל סועד רשאי לאכול את מנתו. חמש דקות בלבד לרשותכם. אין לאכול אלא במזלגות, ומתר להחזיקם בראשם במקום הלפיתה בלבד, ולא באף מקום אחר. בתאבון!"

תמהו האנשים, תמהו הכמרים, ותמה גם המלך. הסועדים נטלו את המזלגות בראשם, כפי שנתבקשו, תחבו בהם את המאכלים מזילי הריר, ונסו לאכול. אך... אך אחד מהם לא הצליח להכניס לפיו ולו בים קטן. המזלגות היו ארפים מדי, וככל שמתחו את ידיהם וענתו את גופם באפן מגונה - לא הצליחו כלל ועקרו. הם התפתלו, הורידו ידיהם, הגביהו צוארם ועקמו את פיותיהם. אך דבר לא עזר. לאחר שנואשו, וגם זמנם עבר - יצאו

המשך מאחורה

הנאון רבי שמשון ורטהיימר, מנהיגה הרוחני של קהלת יהודי וינה לפני 300 שנה היה מקרב מאד למלכות.

יום אחד אמר לו המלך:

"הכמרים מרבים להסית נגדכם - היהודים, ורוטנים על כך שאתם מתנשאים ללא צדק על הגויים שסביבותיכם; אתם אומרים בתפלה שלכם: 'אתה בחרתנו מכל העמים'. כמה בדייק אתם נעלים מאתנו? רבי שמשון, יודע אני שחכם מפלג אתה, סכר נא את פיהם!"

משרד ראשי - טלפון: 02-3733111 | פקס: 073-2016528 | kinyanyosef@gmail.com

י"ל ע"י המפעל העולמי לילדי ישראל ושונתם לבניך | עורך: הרב יעקב גולדשמידט | מתבים ומשתתפים: הרב יעקב סירתה, הרב אברהם ויסרטיץ | עיצוב גרפי: הדס נעים | לחובות על המדורים השונים, לקבלת העלון באופן קבוע, או להנצחת חסות, ניתן לפנות בדוא"ל: kinyanyosef@gmail.com או בפקס: 073-2016528

בסניפי 'ושננתם' ממשיכים לחלק לתלמידי המצטיינים פונדיונים, מעות, ועוד סוגי מטבעות שונים, לפי הנהוג בכל סניף וסניף.

בכל סניף מתקיימים מבצעים פנימיים, לצוברי המטבעות.

אך במשרדי הארגון שוקדים גם על מבצע כללי לכלל תלמידי הסניפים, שישיק א"ה לאחר חג הפסח הבעל"ט. פרוגה הפרטים לא מאשרים לפרסום...

ההמלצה שלנו: להמשיך ולצבור פרטיסים, ולשמור עליהם היטב. נמלץ להזהר במיוחד בנקיונות לחג הפסח הקרב ובא, שלא יאבדו חלילה...

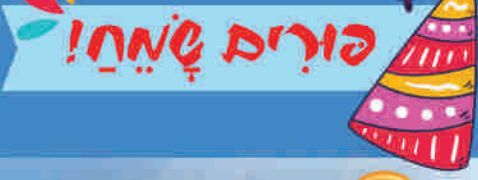

הודעה חשובה!

השבוע יתקיימו השעורים בסניפי 'ושננתם לבניך' בימים ראשון וחמישי בלבד, בשל ימי הפורים הבעל"ט.

בשבוע הבא לא יצא עלון.

הנהלת הארגון מאחלת לרבני ותלמידי 'ושננתם לבניך' די בכל אתר ואתר:

בזה, וכשקצה של חיך נבט משפתותיהם, אחז כל אחד מהם בראש מזלגו, נעץ אותו במנתו של חברו היהודי היושב ממולו, והאכיל אותו - בו בזמן שהוא עצמו מאכיל אותו גם הוא - - -

"רואים אתם?" - אמר אז רבי שמשון לכמרים המתפעלים - "מי פעמך ישראל, גוי אחד בארץ!" (עפ"י והגדת)

מדקדקים מן הארמון. או אז בקש רבי שמשון מן השליש: הבא לי קעת שלושים איש מרחוב היהודים, לאחר מספר דקות חזר המחזה על עצמו. היהודים נכנסים, שסופים מעט אך סקרנים למדי, לפני שהתישבו לאכול את המנות הפשטות, ברכו למול המלך: "שנתן מכבודו לבשר ודם". ואז הושבו סביב השלחן, וחלקו להם המזלגות המשונים.

הסתכלו היהודים אחד על השני, הרהרו קמעא, ולפתע נצת בהם הזיק, הם הביטו זה

מה הוא אומר פרקי הגות על פרק שירה

לד. תרנגול אומר (ב):

בשעה שבא הקב"ה אצל הצדיקים בגן עדן, זולפין כל איילי גן עדן בשמים, ומרננים ומשבחים, ואז גם הוא מתעורר ומשבח.

בקול שני אומר: שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה (תהלים כד)

לפי זה אפשר להבין את כפילות הפסוק במזמור המזכיר הנה (תהלים כ"ד) - "שאו שערים ראשיכם", וכפי שהתרגום על הפרק הנה בתהלים מפרט, שהפסוק הראשון - "שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד, מי זה מלך הכבוד, ה' עיזו וגבור, ה' גבור מלחמה" - הולך על

כניסתו הראשונה של הבורא בשערי בית המקדש של מטה, ואלו הפסוק השני - "שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה" - הולך על כניסתו של הבורא בשערי בית המקדש של מעלה, אל הצדיקים בגן עדן.

במילים אחרות: כאשר התרנגול קורא בפעם הראשונה בחצות הלילה, אנו יודעים שהקב"ה נכנס בשעה זו ופקד את בית המקדש של מטה, ואולי משום כך, ידועה שעה זו בשעה מסגלת מאד, ובקריאתו הבאה, אנו יודעים שהקב"ה נכנס אל שערי גן עדן העליון, להיות עם הצדיקים.

את השירה הפרטיטה הזאת, של הקשר שקושר בוראנו בין העולמות, לזכר אותנו ולפקד אותנו בישועות ורחמים, אנו לומדים מצמד קריאותיו הראשונות של התרנגול.

בפרק הקודם למדנו, כי בשעת חצות הלילה בא הקב"ה אצל הצדיקים בגן עדן, ואז פוצח התרנגול בסדרת קריאותיו המתמשכות מדי שעה עד אור הבקר, כשהקריאה הראשונה מסמלת את השירה לכבוד בואו של הבורא בגן עדן.

הבה ונלמד קעת, שירה מרנשת במסכת פנינית (דף ה ע"א): "אמר רבי יוחנן, אמר הקב"ה: לא אבוא בירושלים של מעלה, עד שאבוא לירושלים של מטה".

הנה לנו הבטחה ברורה מאבינו הגדול שבשמים, שלא יבוא לירושלים של מעלה, ירושלים של העולמות העליונים בהם נמצאים הצדיקים, עד שיבוא קדם לירושלים של מטה, ירושלים שאנו מכירים בעולם הזה, כלומר, הוא לא 'שפח' אותנו כאן, אלא תמיד, בכל פעם שיבוא לירושלים למעלה - יבוא קדם אצל ירושלים של מטה.

ק'שננתם

הקו לתלמידי "ושננתם לבניך"
0-733-744-755

הזוכה בהגרלה: שמעון אלדד נ"י, אלעד לקבלת הפרס וא לפנות לרכז הסניף

חידת פרשת תצוה

מהם חמשת הדברים שנעשו באופן מתמיד במשך? (5 תשובות)

פתרון חידת בא

באיזה הקשר מוזכרת רוח קדים (רוח מזרחית) בפרשתנו? היכן עוד מוזכרת רוח קדים בחמש שמות? בפרשתנו, רוח קדים נשאה את הארפה למצרים (שמות י ג), בפרשת בשלה, ים סוף נבקע ברוח קדים ענה (שמות יד בא),

ש. א.ז. פלנר	ש. א.לדד	י. שקלאר	ש. שר
ש. דמרי	י. עורא	א. גוטמן	ד. וויצנדלר

סוּתֵי הַחִידָה
ש. ליבוֹבִיץ
ב.א. קליין
י. שקלאר
א. עטרי

מרבית בשמחה

אלה התבקרה אמהות לרבי קארה פסח. קו"י
זכש כל בלילה את הספית באיורי ולא מצא את
לילתו.
הרבי התענון שאז בלילה פקאום לזכש באיורי הרבי
לביתו לזכש.
קסבר אמר, "אויבה האלה - זכ בצינתי לאלו,
האם אפשר לי פכרי ללילת אויבה תחפאתי את
זכ...?"